

Publicerad 2006-11-07 00:44 av Pisces

Tiden går, smärtan stannar och jag kan inte göra något åt det.

Så hjälplös som människan är.

Försvinn. Stanna.

Jag önskar smärtan gjorde som dagarna.

Som blir till svarta korpar flockas och flyger sin väg mot intet.

Jag önskar dagarna gjorde som smärtan.

Som håller ett hårt grepp om min själ och aldrig släppertaget.

Jag försöker frenetriskt vifta bort smärtan. Gömma den där jag aldrig kan finna den igen

Samtidigt som jag försöker klamra mig fast i tiden, borrar mina naglar i timmarna. Slutar andas som om det skulle stoppa tidens eviga färd.

Håller mig fast.

Förgäves.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pisces med Poeter.se id #11444 innehar upphovsrätten